

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Necessitate Et Modo Ministrandi Sacramenta Tempore pestis

Chapeauville, Jean

Mogvntiæ, 1612

30. Quid sit de illorum, qui volunt peste infectum sibi confiteri in absentia?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41077

possit ad pastorem ire pro absolutione, nec
 audeat de remissione peccatorum suorum fi-
 dere absq; absolutione sacramentali, tene-
 tur accedere, vt ante similiter ostendimus.
 Postremum quoque patet, quia pastor in
 illa extrema necessitate spiritali suorum
 subditorum tenetur ex debito sui officii, si
 possit, succurrere, & perinde est, si ex fene-
 stra, vel vestibulo domus, vel in platea, vel
 area, vel horro, alta voce proferat senten-
 tiam, poenitente longe distante, quia nihil
 horum est contra rationem fori conscien-
 tiæ: minus est contra rationem fori exterioris,
 in quo non aliter quam scripto, & voce
 elata leguntur & proferuntur quotidie sen-
 tentiæ.

Dices: Poterit ergo pastor si forte Iudex
 sit delegatus in foro exteriori sententiam
 per fenestram dicere?

R. Posse, quod singulariter notauit Fran-
 ciscus à (a) Ripa.

*atract. de
 peste, c. de
 privilegiis
 peste infecto-
 rum.*

QVÆSTIO XXX.

*Quid sit de illorum, qui volunt peste infectum sibi
 confiteri in absentia?*

Quæstionis explicatio.

Magnum esset solamen pastorū, si tē-
 pore pestis cōfessiones in absētia ex-
 cipere

cipere possent, vitarent siquidem periculum contagionis, cui se exponere tenentur, dum præsentiam suam in audienda confessione agri exhibere tenentur: Huius occasione quæritur, an huiusmodi modus audiendi confessiones sit licitus & tolerandus.

Responsio.

Non est licitus neq; tolerandus. Probatum primo (a) canonibus, qui præsentiam sacerdotis, cui fit confessio, deliderant: Et doctrina Concilii Trident. *siquidem Christus Dominus* (inquit Concilium) *eos, qui se post baptismum crimine aliquo contaminaverunt ante tribunal sacramenti poenitentia tanquam reos vult sisti;* quo verbo præsentia personalis designatur: deinde usu & consuetudine vniuersalis ecclesiæ, quæ omnibus nota est.

Preterea communi (b) Theologorum sententia: tandem ratione, quia vt sacerdos vere proferre possit absolutionem necessaria est rei præsentia, hæc est enim forma absolutionis: *Ego te absoluo:* quibus patet præsentem sacerdotem præsentem reo loqui, de qua re suo loco latius: Postremo probatur, quia Clemens VIII. hanc propositionem: *Licere Confessario absenti peccata sacramentaliter confiteri. & ab eodem absente absolutionem obtinere ad minus vt falsam, temerariam & scandalosam damnauit ac prohibuit, præcepit q̄, ne deinceps ista*

propo-

a De poenit. dist. 1. c. Quæ poenitet, & c. vestris vtriusq; sexus. de poenit. & remiss.

b D. Thom. in 4. dist. 17. q. 3. art. 4. & ibi commentatores.

propositio publicis priuatisque lectionibus, concionibus, & congressibus doceatur, neue tanquam aliquo casu probabilis defendatur, imprimatur, aut ad praxim quouis modo deducatur, & addit excommunicationem ipso facto incurrendam, & sibi reseruatam contra violantes hoc decretum, præter alias pœnas à iudicibus iniungendas.

Dices: Plures Doctores hoc decretum sic intelligunt, vt Pontifex damnet absolutionem absenti impensam, sed non confessionem confessario absenti factam.

R. Et ego hucusque sic intellexi, propter rationem statim à me allegandam & soluendam: verum magistri nostri Louanien. Ioannes Clarius & Fabricius, quorum censuræ hunc Tractatum submisi, mihi scribunt Illustriss. Cardinalem Bellarminum declarasse Clementem VIII. intellixisse decretum hoc in sensu diuiso, videlicet, vt vtraque propositionis pars damnata censeatur: Imo Reuerend. Lombardus Episcopus Ardmacanus dicitur descripsisse in officio inquisitionis Romanæ, improbatam esse diserte huiusmodi interpretationem.

Dices secundo: Iuxta cõmunem Theologorum frequenti vsu ecclesiæ receptam, licet confiteri per interpretem: ergo licet confiteri in absentia. Hoc est argument. q̄ pro interpretatione præfatorũ Dd. adferri solet.

S 3 R. Ne-

R. Negando consequentiam, confiteri enim per interpretem, absentiam confitentis à Confessario non includit, sicut casus præsupponit, aut deberet, ad hoc ut argumentum concluderet.

Dices tertio: Sacerdos veniens ad absolvendum pœnitentem morti vicinum, & muniens illum ita priuatum vsu omnium sensuum, vt nullum signum peccati aut doloris ab eo possit obtinere, potest esse contentus aliorum relatione, qui testantur illum dedisse signa pœnitentiæ & absolutionem petiisse, antequam adesset sacerdos: ergo potest Confessio fieri in absentia sacerdotis. Antecedens ante à nobis bre-

a *Aransec. 1. c. 12. Carthag. 4. c. 76. Carthag. 3. c. 34.*

b *Aug lib. 1. de adulter. coniug. c. vlt. & lib. 50. homel. 41. Leo 1. epist. 89. alias 91.*

uiter pbatū fuit, & pbatū latius ex (a) antiquis Conciliis & (b) Patribus: sic enim habet Concilium Aransecanum: *Subito obmutescens pœnitentiam accipere potest, si voluntaris præterita testimonium aliorum verbis habet, aut presentis in suo nutu.* Et Carthaginense Tertium: *Agrotantes si pro se respondere non possunt, cum voluntas eorum testimonium sui dixerit, baptisentur, & similiter de pœnitētibus agendum est.* Et Carthaginense Quartum: *Si infirmus pœnitentiam petens obmutuerit, vel in phrenesim inciderit, dent testimonium qui eum audierunt & accipiat pœnitentiam, hoc est sacramentalem absolutionem secundum glossam communiter*

niter receptum. Et D. (a) Augustinus, qui ^{a lib. 1. de} cum affirmasset baptismum in fine vitæ ^{adult. conis-} posse dari Catechumenis ostendentibus ^{giis, c. ult.} dolorem, addit: *Quæ autem baptismi, eadem*

est reconciliationis causa, si forte pœnitentem finienda vitæ periculum præoccupauerit, nec ipsis enim ex hac vitæ sine arrha sui pacis exire vellet debet mater Ecclesia. Et D. (b) Leo: ^{b 1. epist. 89.} *Ita ergo necessitati auxiliandum est, ut nec actio illis pœnitentiæ, nec communionis gratia denegetur, si eam etiam amisso vocis officio per indicia integri sensus querere comprobentur, quod paulo antepresbant, sub præsentis significare non valeant, testimonia eis fidelium prodesse debebunt, simul tamen & pœnitentiæ & reconciliationis beneficium consequantur.*

R. Huiusmodi confessionem, quæ à Conciliis, Patribus, & usu Ecclesiæ probatur, non debere dici in absentia factam, sed potius in præsentia, quia ponitur Confessarius statim superuenire, qui pœnitentis & morientis examinat dispensationem & confessionem ex testimonio fidelium circumstantium.